

Preken ved åpning av Nasjonal Pilegrimskonferanse

Ingrid Bolstad Kunzendorf, Nidarosdomen, tirsdag 17. mars

Prekentekest, Johannes 7,37:

På den siste dagen i høytiden, den store festdagen, sto Jesus fram og ropte: «Den som tørster, skal komme til meg og drikke! 38 Den som tror på meg, fra hans indre skal det, som skriftordet sier, renne elver av levende vann.»

Tilleggstekst fra salme 84: Min sjel lengtet, ja fortærtes av lengsel etter Herrens tempelgårder. Nå jubler hjerte og kropp mot den levende Gud.

Årets tema på pilgrims konferansen er: Pilegrimsleden som levende kulturarv.

Og jeg er glad for at det er det vi får oppleve nå her i kirkerommet, her i katedralen, her ved pilegrimsmålet.

To kunstuttrykk tar vi ekstra imot i dag: Dansen og kunsthåndverket. Tusen takk til 3.klassingen fra danselinja på Cissi Klein videregående skole og deres lærer Benedicte Mastermo. Dere har fremført dansen ENDRING.

Og stor takk til kunstnerne Bjørg Eigard og Ragnhild Bjørseth Rønning i KIRKEKUNSTNERIET, som har laget kunstsålene som vi har båret inn i dag, og som er laget til salmen; Vi rekker våre hender frem som tomme skåler. Vakkert.

To kunstuttrykk som vi er ekstra glade for i dag!

Dansen og kunsthåndverket berører oss i dag.

Vi får oppleve levende kultur og kunst. Vi blir berika, vi blir berørt, pilegrimsvegen i dag hadde ikke vært den samme uten kunsten og kulturen som møter oss.

Tekstene som vi har hørt i dag spiller sammen med kunstuttrykka som vi ser, og kan gi oss en retning.

Salme 84 snakket om lengsel, og Johannesevangeliet snakket om vann, kilder og Jesu ord: Den som tørster kan komme til meg og drikke.

Hva er det som driver oss?

Hva er det som driver oss på pilegrimsvandring?

Hva er det som gjør at vi slipper det vi har i hendene og begir oss av gårde

Hva er det om gjør at mange i vår tid kjenner at dette med pilegrim er aktuelt?

Det kan være en lengsel, en tørst, etter noe mer, etter fast grunn under føttene, etter håp når alt er i endring.

Skålene vi har plassert i kirkerommet er tomme. De er uttrykk for en lengsel etter å bli fylt. «Vi rekker våre hender frem som tomme skåler: Kom til oss Gud, og gi oss liv, fra kilder utenfor oss selv», sang vi.

Vi vet at Olavskilder er en del av vår Pilegrimstradisjon. Olavskildene langs vegen er en påminnelse om at vi trenger vann for kropp og sjel. Kildene er derfor håpssteder, og skålene kan fylles. Og vannet og håpet kan gis videre til den som trenger.

Vi tar imot og gir videre

Vi søker og vi finner.

Vi ser skåler som kan fylles og tømmes!

Vi finner og vi deler.

Vi kan kjenne oss som tomme kar, men vi har skåler så vi kan øse av kildene.

Jesu ord klinger med: «Den som tørster skal komme til meg og drikke.» Den som vil skal få skal få.

Pilegrimsvegen ; et sted for lengsel, for tørst og for håp!

Pilegrimsvegen; et sted for endring. Endring kan være både godt og vanskelig. Villet og ikke villet. Av og til bare skjer det uansett hva vi måtte mene. En del legger ut på pilegrim i overgangsfaser; ferdig med studiet, ferdig med arbeidslivet, før man får barn, nygift eller man har et brudd bak seg. Overganger kan kreve mye.

Dansen som elevene fra Cissi Klein videregående skole har framført for oss heter Endring. Og her får vi se hvor mye kraft og energi som er i endring. Rytmen musikken og bevegelsene overvelder oss, og river oss med. Endring etterlater seg spor, vi blir prega, og kroppen vår husker.. Endringens kraft er stor.

Verden er i endring. Det kjenner vi sterkt for tida. Når endring skjer så prøver vi å tilpasse oss, men vi ser også etter noe som holder oss fast, et slags ankerfeste eller ståsted.

En endring kan også innebære nye muligheter. Er det det som vi er på jakt etter? Et håp om hjelp når ønsket eller uønsket endring skjer. Hva gjør vi nå?

Hva er det som driver oss på vandring?

Lengsel og endring. To stikkord i dag. Men også håp om vann og nye kilder.

En pilegrimsvandring kan føre til at en søker og faktisk finner. Det kan føre til at en finner kilder langs vegen og ved målet. Og akkurat i dag er vi ved målet. Vi er her.

Det levende vannet rekkes oss i velsignelser og bønner, nattverd og lystenning, i fellesskap med andre, i stillheten aleine, eller sammen med andre, i smil og latter. Det gode vannet har mange veier.

Profeten Jeremia sier (6,16): *«Spør etter de gamle stiene, etter veien til det gode. Gå på dem så får dere hvile for deres sjeler.»*

De gamle ledene kan bringe oss på rett veg. Kan gi vår lengsel en retning, kan gi våre liv fast grunn under føttene.

Kulturuttrykk langs vegen sammen med de gamle tekstene kan hjelpe oss til å finne fram.

Vi skal ikke flykte når vi kjenner lengselen komme, vi skal heller ikke stivne når endringer må skje. Vi skal be om Guds velsignelse og nåde!

ÆRE VÆRE FADEREN OG SØNNEN OG DEN HELLIGE ÅND SOM VAR ER OG BLIR EN SANN GUD FRA EVIGHE TIL EVIGHET. Amen